

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobců: **a) I. D.**, **b) D. D.** a **c) J. M.**, zastoupeni Mgr. Pavlínou Zámečníkovou, advokátkou se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2018, č. j. MV-15709-4/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce a) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2019, č. j. 31 A 52/2018 – 80,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2019, č. j. 31 A 52/2018 – 80, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Žalobci podali dne 26. 4. 2018 žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2018, č. j. MV-15709-4/SO-2018, a zároveň požádali o přiznání odkladného účinku žalobě. Ke dni podání žaloby žalobci nezaplatili soudní poplatek, krajský soud je proto vyzval usnesením ze dne 28. 5. 2018, č. j. 31 A 52/2018 - 7, k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3 x 3.000 Kč a usnesením č. j. 31 A 52/2018 - 8, k zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 3 x 1.000 Kč. Ke splnění obou povinností stanovil soud 15 denní lhůtu.

[2] Usnesení bylo zástupkyni žalobců doručeno dne 4. 6. 2018. Dne 27. 6. 2018 krajský soud usnesením č. j. 31 A 52/2018 – 53, řízení o žalobě ve vztahu ke všem třem žalobcům zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku. V odůvodnění usnesení soud uvedl, že na účet soudu byla dne 18. 6. 2018 složena částka 3.000 Kč, přičemž v popisu platby bylo uvedeno *„3 x 1.000,- Kč (D. I., D. D., M. J.)“*. Z potvrzení účtárny Krajského soudu v Brně ze

dne 20. 6. 2018 měl soud za prokázané, že byl uhrazen k této spisové značce pouze tento poplatek. Krajský soud tak uzavřel, že žalobci nezaplatili soudní poplatek za žalobu při jejím podání ani poté, co byli k jeho zaplacení vyzváni. Dle soudu z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci deklarovali zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku, nesplnili však povinnost zaplacení soudního poplatku za žalobu.

[3] Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 12. 2018, č. j. 1 Azs 263/2018 - 48, ke kasační stížnosti žalobce a) usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V rozsudku zdůraznil, že skutkový stav v uvedené sporné otázce nebyl dostatečně objasněn. Ve spise krajského soudu nebyly důkazní prostředky, které by osvědčovaly pravdivost závěru učiněného krajským soudem. Nejvyšší správní soud zavázal krajský soud vyžádáním si takového důkazu (takových důkazů), který buď potvrdí správnost jeho předchozího postupu, či ukáže, že provedená platba žádnou poznámku neobsahovala, a v takovém případě bude třeba vyjasnit projev vůle žalobců jiným způsobem.

[4] Krajský soud opatřil výpis transakcí z vlastního ekonomického systému IRES ze dne 18. 6. 2018, který obsahuje položky plateb a pohyby na účtu soudu vedeného u České národní banky. V položce 23 výpisu se uvádí:
Osoba: *ZÁMEČNÍPAVL 1*
Účet: *2107670222/2700*
Variabilní symbol: *X*
Částka: *3.000,00 Kč*
Poznámka: *Mgr. Zámečníková X*
3x 1.000,- Kč (D. I., D. D., M. J.)
Mgr. Zámečníková Pavlína

[5] Soud poté řízení znovu zastavil. Porovnal v kasačním spise založenou „Transakci k podpisu“ s výpisem ze svého účtu a dospěl k závěru, že listina doložena žalobcem a) v řízení před správním soudem není výpisem z účtu, ale pouze zprávou internetového bankovnictví o realizaci platby. Naproti tomu stojí výpis z účtu soudu, který je generován účetním programem, a pracovníci soudu do něj nemohou zasahovat. Soud má tedy za prokázané, že platba ve výši 3.000 Kč byla určena na úhradu tří návrhů na přiznání odkladných účinků, nikoliv k úhradě soudního poplatku žalobce a).

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[6] Proti usnesení podal žalobce a) (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[7] Stěžovatel namítá, že krajským soudem opatřený výpis z jeho účtu nepostačí k prokázání skutečnosti, že údaje uvedené v poznámce vskutku napsala zástupkyně stěžovatele jako popis platby pro příjemce. Právní zástupkyně stěžovatele nevyplnila kolonku „Zpráva pro příjemce“, což dokládá potvrzením vystaveným svou bankou.

[8] Listina opatřená soudem není originálním výpisem z jeho účtu, ale pouze částí výpisu z bankovního účtu, který byl vygenerován programem IRES. Postrádá razítko banky a podpis příslušného bankovního úředníka. Ze spisu ani nevyplývají pravidla, na základě kterých byla listina počítačovým programem vygenerovaná. Krajský soud tak

nerespektoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a nevyžádal si důkaz, který buď potvrdí správnost jeho předchozího postupu či tuto vyvrátí a soud bude povinen vyjasnit projev vůle stěžovatele jiným způsobem.

[9] Závěrem stěžovatel poukazuje na to, že považoval-li krajský soud listinu označenou jako „Transakce k podpisu“ za nedostatečnou k prokázání stěžovatel tvrzené skutečnosti, měl ho vyzvat, aby předložil jiný důkaz k podpoře svého tvrzení.

[10] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Kasační stížnost je projednatelná. Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost je přípustná, neboť městský soud nerespektoval právní názor Nejvyššího správního soudu, a důvodná. K tomuto závěru nicméně soud dospěl na základě (do jisté míry specifických) okolností souzené věci, a jeho úvahy tak nelze generalizovat.

[12] Na úvod Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že se věcí zabývá podruhé, poté, co v předešlém kasačním rozhodnutí zavázal krajský soud, aby vlastním dokazováním vyjasnil situaci stran úhrady soudního poplatku, tedy kdo, případně za koho a z jakých důvodů soudní poplatek na obě výzvy soudu uhradil. Stěžovatel na podporu svého tvrzení zaslal v původním řízení spolu s návrhem na zrušení usnesení o zastavení řízení nejprve otisk „Transakce k podpisu“ (č. l. 60-62 spisu krajského soudu); v řízení o druhé kasační stížnosti zaslal spolu s jejím doplněním „Potvrzení“ (č. l. 8-10 spisu Nejvyššího správního soudu), ve kterém se uvádí, že na účet krajského soudu byla uhrazena částka ve výši 3.000 Kč. V kolonce zpráva pro příjemce se po dvojtečce nenachází žádný text.

[13] Ačkoliv krajský soud nedospěl k závěru, že listina zaslaná Nejvyššímu správnímu soudu, označená jako „Transakce k podpisu“, po porovnání s výpisem z účtu neobstojí, nelze jeho závěry považovat za přezkoumatelné.

[14] Stěžovatel setrvale tvrdí, že platba určená a odeslaná na účet soudu neobsahovala žádnou poznámku. Z výpisu z účtu krajského soudu vyplývá, že platba poznámku obsahuje. Soud však namísto zjištění skutečného stavu věci, např. vyžádáním si originálního výpisu z účtu od České národní banky a stěžovatele, případně prokázáním dalších pro věc rozhodných skutečností, v dokazování ustal. Stěžovatele o řízení již dále neinformoval ani ho např. nevyzval k doložení celého výpisu z účtu v rozhodném období, nezjišťoval ve vlastní účtárně, jak sporné poznámky vznikly a přímo rozhodl o zastavení řízení.

[15] Nejvyšší správní soud je nucen opakovaně konstatovat, že skutkový stav v uvedené sporné otázce není dostatečně objasněn. Ve spise krajského soudu nejsou důkazní prostředky, které by vzhledem ke specifičnosti případu (krajský soud věděl, že stěžovatel poznámku sporuje) na jisto osvědčily pravdivost závěru učiněného krajským soudem a

vyvrátily tvrzení stěžovatele. Z listin ve spisu není možné zjistit skutečný originální původ případné poznámky či zprávy pro příjemce platby, která byla připsána na účet soudu. Krajský soud nedostál povinností vyplývající z kasačního rozhodnutí ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. Odůvodnění napadeného rozhodnutí namísto zhodnocení doplněného dokazování ohledně dosud sporných skutečností obsahuje polemiky, spekulace a obhajobu původně zaujatého právního názoru na stále přesně nezjištěném skutkovém základu. Jako celek proto v novém kasačním přezkumu nemohlo obstát a bylo zrušeno.

[16] Krajský soud v dalším řízení bude respektovat již dříve vyslovené pokyny k doplnění dokazování, aby byl objasněn skutkový stav bez důvodných pochybností, dovolující učinit jednoznačný závěr o platbě 3.000 Kč. Jinými slovy, kdo, a z jakých důvodů tuto platbu provedl, a jaké účinky v konfrontaci s povinností k úhradě soudních poplatků vyslovených v obou usneseních ze dne 28. 5. 2018 (č. l. 7 a 8 spisu krajského soudu) na probíhající řízení o žalobě a s ní spojenými návrhy na přiznání odkladného účinku nastaly či nenastaly. Teprve po ustálení skutkového stavu v otázce splnění důležité podmínky řízení učiní krajský soud závěr o dalším osudu podané žaloby.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, proto usnesení krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm bude krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Krajský soud rozhodne v novém rozhodnutí rovněž o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu